

3669

ΤΟ Α΄ ΕΤΟΣ

ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΑΣ

ΦΩΤΙΟΥ ΤΟΥ Β΄

(ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ ΕΚ ΤΗΣ «ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»)

SISMANOGLIO
MILANO

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1930

ΤΟ Α' ΕΤΟΣ

ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΑΣ

ΦΩΤΙΟΥ ΤΟΥ Β'

Κλείει ἔν ἔτος, τὸ πρῶτον ἔτος, λαμπρᾶς Πατριαρχικῆς διαδρομῆς, φερομένης οὐρία πρὸς τοὺς ἀντικατοπτρισμοὺς τοῦ μέλλοντος. Τὸ ὀλίγον αὐτὸ τοῦ χρόνου ἦρκεσε νὰ ἀποδείξη τὴν Πατριαρχεῖαν Φωτίου τοῦ Β' ζωντανήν, πλήρη ἔργων καὶ νέων ὑποσχέσεων. Τὸ ὀλίγον αὐτὸ τοῦ χρόνου ἐδικαίωσεν ὅσας ἐστηρίζαμεν ἐπ' αὐτοῦ φαινὰς ἐλπίδας, ἐπεβεβαίωσε καὶ ἐκράτυνεν ἣν ἔσχομεν ἐπ' αὐτὸν ἐμπιστοσύνην, ἐπὶ πᾶσιν ὑπῆρξεν αὐτὸ ἀπαρχὴ ὠραία.

* * *

Ἡ Προσωπικότης τῆς Α. Θ. Παναγιότητος συγκλῶνεται τοῦτεῦθεν μὲ τὸ ὑψηλὸν ἀξίωμα, τὴν ὑπερτάτην ἀποστολήν. Πρόσωπον καὶ διακονία εὐρίσκονται ἐν ἐνδεδλεχῆ ἀντιδόσει ἰδιωμάτων διὰ τῆς προσλήψεως καὶ παροχῆς, διὰ τῆς ὑποβολῆς καὶ ἀντανακλάσεως, διὰ τοῦ καθοδηγεῖν καὶ καθοδηγεῖσθαι.

Οὐδεμία δὲ ὑπάρχει ἐν τῷ κόσμῳ ἀνωτέρα συγκίνησις ἀπὸ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς προσωπικότητος, τοῦτέστι τὴν δρᾶσιν.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ζητεῖ νὰ συλλάβῃ τὸ καθῆκόν Της ἀπὸ πολλὰς πλευράς, νὰ μὴ μείνη ἡ αὐτή, καὶ γνωρίζει τὰ σημεῖα ὅσα ἀναγγέλλουσι τὴν ἀληθῆ καὶ μεγάλην κατεύθυν-

σιν. Εἰς τὰς σκέψεις Της καὶ εἰς τὰς λέξεις Της ὑποτρέμει πάντοτε τὸ δέον γενέσθαι, τοῦ ὁποίου ἀρέσκεται νὰ δραματίζεται τὴν λαμπηδόνα.

* * *

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης εἶναι τύπος ἀντιπροσωπευτικός, ἔχων ἴδιον βάθος, ἰδίαν ὑπόστασιν. Δὲν εἶναι πρῶσμα τὸ ὁποῖον ἀντανακλᾷ ιδέας ἄλλων, ἀλλ' ἐστία φωτεινὴ ἢ ὁποία ἐκπέμπει ἰδίας ιδέας.

Ἡ λαμπρότης τῶν σκέψεων Της, ἡ ἀποστολικότης τοῦ χαρακτήρος Της, ἡ πυκνὴ καὶ στερεὰ ἐπιχειρηματολογία Της ὁσάκις πρόκειται νὰ στηρίξη τὸ κῦρος τοῦ Πατριαρχικοῦ ἀξιώματος καὶ τὸ συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας, δίδουσιν εἰς τὴν προσωπικότητά Της ὕψος ὑπέροτρον.

Σταθερότης ἀρχῶν, πραότης μὲ βάθος τὴν αὐστηρότητα, προσήνεια μὲ βαθεῖαν συναίσθησιν τῆς ἀξιοπρεπείας, χρησιμοποίησις τοῦ χρήματος διὰ τὴν παράστασιν καὶ ἐν γένει διὰ τὴν κοινωνικὴν ἀνοδον, ταῦτα πάντα, ἅτινα ἀνύψωσαν Αὐτὴν ἀπὸ τὴν μερικωτέραν καὶ στενωτέραν δρασίμ Της εἰς τὴν ὑπάτην σκοπιὰν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, Τῇ χρησιμεύουσι σήμερον ὡς πολῦτιμα δι' Αὐτὴν ἐφόδια.

* * *

Ζῆ εἰς ἰδιαιτέρονον κόσμον ἐν ᾧ βασιλεύει ἡ ὑψίστη ἀντίληψις τοῦ καθήκοντος. Φῶτιος ὁ Β' ἀναγεῶνει πάντοτε τὰς προσπαθείας Του, εἰς τὰς ὁποίας δίδει τὴν καλυτέραν συνέχειαν, καὶ δίδει πολλὴν προσοχὴν εἰς τὴν ὁμοιογένειαν τῶν κατευθύνσεων. Διὰ νὰ ἔχη τι ἔννοιαν πρέπει νὰ εἶναι διηρθρωμένον εἰς ἀξιολογικόν τι ὅλον, τοῦ ὁποίου εἶναι συστατικὸν μέρος.

Γνωρίζει νὰ συνάπτῃ τὰ νήματα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως. Εἶναι ὄχι μόνον ἐγκάρδιος πρὸς τοὺς ὁμιλοῦντας,

ἀλλὰ καὶ προσεκτικός. Ἡ δὲ ὁμιλία Του φωτίζεται ἀπὸ ἀναλαμπὰς καὶ ἀπὸ ἱστορικὰ παραδείγματα.

* * *

Ἔχει εἰς ὑπέροτρον βαθμὸν τὴν δύναμιν νὰ εἴπῃ καλὰς λέξεις εἰς ὅλους, εἰς τρόπον ὥστε νὰ εὐρίσκη τις μεταβαίνων παρ' Αὐτῷ ἀνακούφισιν τινα, νὰ αἰσθάνεται διαθρυπτομένην τὴν φιλοτιμίαν του, καὶ τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπανέλθῃ εἰς νέαν ἐπίσκεψιν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος.

Οἱ ἄνθρωποι αἰσθάνονται πάντοτε τὴν ἀνάγκην νὰ ἀκούωσι κᾶτι διὰ τὸν ἑαυτὸν των. Ὁ σοφὸς διὰ τὴν σοφίαν του, ὁ ἐνάρετος διὰ τὴν ἀρετὴν του, ὁ ἔχων ἐπιδόσεις εἰς τι δι' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀγαπᾷ.

Φῶτιος ὁ Β' εἶναι πάντοτε ἐγκάρδιος πρὸς τὸν Α, στοργικὸς πρὸς τὸν Β, ἐκδηλωτικὸς πρὸς τὸν Γ. Εἶναι μεγάλη καλωσύνη καὶ μεγάλη δύναμις νὰ εἶναι τις περιποιητικὸς εἰς τοὺς ἄλλους καὶ μεταδοτικὸς πρὸς αὐτούς. Εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἀφειδῶς δαπανᾷ ἡ Α. Θ. Παναγιότης τὰς πολυτίμους στιγμὰς Της.

* * *

Ἰδιαιτέρονον ξεύρει νὰ τιμᾷ τοὺς συνεργάτας Της : τοὺς Ἀρχιερεῖς. Μετ' αὐτῶν φέρει τὰς εὐθύνas τῆς ἐκπροσωπήσεως καὶ διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας. Γνωρίζει ὅτι μετὰ Θεὸν καὶ μετὰ τὰ λαμπρὰ Του προσόντα αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι Τὸν εἰσήγαγον εἰς τὴν Ἱστορίαν, εἰς τὸ Πάνθεον τῆς Ἀθανασίας, εἰς τὴν δόξαν ἢ ὁποία ἐπιβιοῖ ἑαυτῆς.

Εὐρίσκεται εἰς τὸ μεταίχμιον τῶν γερόντων καὶ τῶν νέων καὶ γνωρίζει νὰ συνδέῃ τοὺς μὲν μετὰ τῶν δὲ διὰ κρίκου χρυσοῦ. Εἰς τὸν γέροντα ἀναλογεῖ ἡ ἐγκαρτεροῦσα ἀνάπαυσις εἰς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχει πραγματοποιηθῆ. Προσκομίζει δὲ εἰς τὴν διοίκησιν ὁ γέρον πολῦτιμα κεφάλαια. Προσκομίζει τοὺς καθαρμούς τοῦ βίου καὶ τὴν πείραν. Ἔχει σκεφθῆ πε-

ρισσότερον. Ἔχει τὸ ἀπόσταγμα πολλῶν πραγμάτων. Ὁ νέος ἔχει κάτι ἄλλο, ἐπίσης σπουδαῖον. Ἔχει τὸ ἀγωνιζόμενον ἦθος τοῦ ἰδανικοῦ, ἔχει τὴν φλόγα. Ὁ ἀνὴρ συνδιαλλάσσει νικηφόρως καὶ γονίμως τὸ ἰδανικὸν πρὸς τὴν πραγματικότητα, τὸ ὄνειρον πρὸς τὴν ζωὴν. Ἡ ἀνδρική ἡλικία ὡς ἐκ τούτου εἶναι ἡ ἐποχὴ τῆς νηφαλίου δράσεως.

* * *

Ἄλλ' ἡ δραστηριότης μας εἶναι πάντοτε ἀνάλογος πρὸς τὴν αἰσιοδοξίαν μας, ἡ δὲ ἐνίσχυσις τῆς αἰσιοδοξίας μας εἶναι πάντοτε προῖον τῆς ἐργασίας μας. Φώτιος ὁ Β', φύσει ὢν ἐνθουσιώδης, γνωρίζει νὰ μεταδίδῃ τὴν αἰσιοδοξίαν Του καὶ νὰ ἀναγεννᾷ τὸ περιβάλλον Του. Ἀναγεννᾷ δὲ τὸ περιβάλλον Του μὲ τὴν βαθεῖαν ἣν ἔχει βίωσιν τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ βίωσις τῆς Ἐκκλησίας μὲ τὸ ἀνάβλυσμα τῶν ἐσωτερικῶν βαθῶν τῆς ἀποτελεῖ δημιουργικὰς δυνάμεις, δυναμένας νὰ ἀφυπνίσωσι τὰς καλυτέρας σκέψεις, νὰ ἐκκολάψωσι τὰ ὠραιότερα ἔργα καὶ νὰ ἐκχυθῶσιν εἰς ἀνθησιν ἀληθινῆς ζωῆς.

Ἐφ' ὅσον θὰ ζῆ ἐντὸς ἡμῶν ἡ Ἐκκλησία, θὰ εἴμεθα πλέον τι ἢ καθ' ἕκαστον ἀνθρώποι, πλέον τι ἢ ἀντιπρόσωποι συγκροτημάτων καὶ φατριῶν. Μία ὑψηλὴ ἰδέα, ἐν ὠραῖον ἔργον, μία ἀφοσίωσις, — εἶναι δὲ ἡ ἐργασία ὑπάτη σιγηλὴ ἀφοσίωσις, — ταῦτα πάντα καθιστῶσι τὰς στιγμὰς ἡμῶν γονίμους, μᾶς κάμνουσι κυρίους τῆς ζωῆς ἡμῶν, πληροῦσι τὸν κόσμον μὲ δαψίλειαν ἰδανικῶν ἀξιῶν, αἴρουσιν ἡμᾶς ὑπεράνω τοῦ ἑαυτοῦ μας, μᾶς δεικνύουσι πέραν τοῦ ὄρατοῦ ὑψηλοτέραν πραγματικότητα, πρὸς τὴν ὁποίαν μᾶς κατευθύνουσι μὲ τὸ ἱερόν των ρεῦμα.

Τὸ ἔργον, διὰ τοῦ ὁποίου γινόμεθα κατὰ τινα ἔννοιαν συνεργάται τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ ἀφοσίωσις εἰς αὐτὸ μὲ τὴν προοπτικὴν νὰ ἐπιτελέσωμεν κάτι τὸ αἰώνιον, αὐτὸ μᾶς ἀπολυτρώνει.

* * *

Ὁ Φώτιος εἶναι ἀφωσιωμένος εἰς τὸ Ἔργον Του. Μὲ τὰ προσόντα Του, μὲ τὴν δραστηριότητά Του τὴν ἀκατάβλητον, μὲ τὸ θάρρος Του, μὲ τὴν καλὴν συνεργασίαν τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ ἐπὶ πᾶσι μὲ τὴν συναντίληψιν τοῦ Θεοῦ, κατηύθυνε πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας τὰ σπουδαιότερα αὐτῆς ζητήματα, ἐπέτυχε δὲ θαυμασίαν λύσιν πολλῶν ἐξ αὐτῶν. Μικρὰ ἀνασκόπησις τῶν γενομένων θὰ στηρίξῃ τοὺς ὡς ἄνω λόγους.

Ἐμπνευσμένη θεόθεν ὑπῆρξεν ἡ κατεύθυνσις ἢ δοθεῖσα εἰς τὸ Δωδεκανησιακὸν Ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα.

Τὰ κατὰ τὴν Διορθόδοξον Ἐπιτροπὴν, τὸ τόσον αἰσίως συντελεσθὲν τοῦτο ἱστορικὸν γεγονός, ἀνεπτύχθησαν ἐν ἰδιαιτέροις Ἀρθροῖς εἰς προηγούμενα Τεύχη τῆς «Ὁρθοδοξίας». Ἡ διορατικότης καὶ ἡ ἐτοιμότης τοῦ πνεύματος τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἐξεδηλώθησαν τραναὶ καὶ εἰς αὐτὰς τὰς λεπτομερείας τοῦ ζητήματος, ἔναι τῶν ὁποίων εἶχον ὑπάτην σπουδαιότητα.

Εἶναι ἀπερίγραπτος ἡ ἱκανοποίησις καὶ ἡ ἀνακούφισις τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὴν ριζικὴν καὶ τόσον ἐξαισίαν λύσιν τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος, περὶ τοῦ ὁποίου ὁ ἀναγνώστης ἔχει ἴδη ἀρκετὰ εἰς προηγούμενα Τεύχη τῆς «Ὁρθοδοξίας».

Εἰς τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα, τὸ ὁποῖον πολὺ ἐπέεξε τὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας, αἱ σύντομοι προσπάθειαι τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, ἐχούσης ἔκδυμον τὴν συνεργασίαν τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, ἐπέτυχον ἱκανοποιητικὴν διευθέτησιν τοῦ ζητήματος.

Ἡ ἀποστολὴ δοκίμων Ἀποφοίτων τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς εἰς τὰς ἄλλας Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας πρὸς τὸν σκοπὸν ἵνα, οἰκειούμενοι ἕκαστος τὴν γλῶσσαν ἐκάστης αὐτῶν, τὴν ὁργάνωσιν, τὸν πολιτισμὸν, χρησιμοποιηθῶσιν ἀκολούθως ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου εἰς διαφόρους αὐτοῦ ὑπηρεσίας, εἶναι λαμ-

πρὸς ἀδάμας, ὁ ὁποῖος θὰ κοσμή τὸ Πατριαρχικὸν Διάδημα Φωτίου τοῦ Β΄.

Αἱ σχέσεις μετὰ τῶν Φίλων Ἐκκλησιῶν—καὶ δὴ τῆς Ἀγγλικανικῆς—συνεδέθησαν τὸ ἔτος τοῦτο στενώτερον δι' ὅσων ἐγένοντο ἐν Λάμπεθ καὶ διὰ τοῦ διορισμοῦ Πατριαρχικοῦ Ἀποκρισαρίου παρὰ τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Σουηδίας. Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Καντουαρίας κ. Κόσμο Λάγκ ἐξαράκτηρισε τὸ στάδιον, εἰς ὃ ἐξυψώθησαν σήμερον αἱ σχέσεις τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τὴν Ἀγγλικανικὴν, ὄχι φιλικῶς ἀπλῶς, ἀλλὰ καὶ ἀδελφικῶς, χρησιμοποιοῦν οὕτω λέξιν τὴν ὁποίαν περὶ τῶν σχέσεων τούτων πρώτη ἐχρησιμοποίησεν ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐν Ἐπιστολῇ πρὸς αὐτόν. Ἡ εἰς Λάμπεθ Πάλας κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο Ἀποστολὴ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ αἱ συζητήσεις αἱ γενόμεναι μετὰ αὐτῆς καὶ τῶν Ἀγγλικανῶν Ἐπισκόπων, αἵτινες ἔδειξαν πολλὴν συμφωνίαν ἐν τισι ζητήμασιν, ἐγέννησαν τὴν ἰδέαν παρὰ τοῖς Ἀγγλικανοῖς Ἐπισκόποις ὅτι αἱ σχέσεις τῶν δύο Ἐκκλησιῶν μετὰ τὴν συνάντησιν ταύτην ὑπερεπήδησαν τὸ στάδιον τῶν φιλικῶν συζητήσεων καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ στάδιον τῶν διαπραγματεύσεων περὶ Ἐνώσεως ἐν Πίστει, εἰς ὃ ὡς εἰς ἀπώτερον σκοπὸν κατέτεινον ἀπ' ἀρχῆς αἱ φιλικαὶ σχέσεις.

*
* *

Ταῦτα πάντα θέτουσι τηλαιγῆς πρόσωπον εἰς τὴν Πατριαρχεῖαν Φωτίου τοῦ Β΄, προμνηστεύονται τῇ Ἐκκλησίᾳ μέλλον λαμπρόν, ὅπερ, ἔχον τὰς ρίζας αὐτοῦ εἰς τὸ μακρὸν καὶ ἔνδοξον παρελθόν, θὰ ἐξελιχθῇ διὰ μέσου τῆς ἀτομικῆς ἐκάστου ἡμῶν προσπαθείας καὶ τῆς ἀμέσου ἐπαφῆς τοῦ ἐν ἡμῖν ἀνθρώπου πρὸς τὸ Αἰώνιον.

Φανάριον, 7 Ὀκτωβρίου 1930.

† Ο ΛΑΟΔΙΚΕΙΑΣ ΔΩΡΟΘΕΟΣ

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ

ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ

Μὲ αὐθορμήτους βαθείας ἐκδηλώσεις αἰσθημάτων εὐλαβείας, τιμῆς, χαρᾶς καὶ ἀγάπης πρὸς τὸ σεπτὸν Πρόσωπον τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἐωρτάσθη ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῇ 7 παρόντος μηνὸς Ὀκτωβρίου ἡ α' Ἐπέτειος τῆς Πατριαρχικῆς Αὐτῆς Ἐκλογῆς.

Ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος, λαμπρύνουσα τὴν ἡμέραν, τιμῆς ἕνεκα, δὲν συνῆλθε κατ' αὐτὴν εἰς τὴν τακτικὴν αὐτῆς Συνεδρίαν. Ὁ ἐκ τῶν Μελῶν αὐτῆς πρῶτος τῇ τάξει Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γέρον Ἅγιος Δέρκων κ. Ἀμβρόσιος προσεφώνησε τὴν Α. Θ. Παναγιότητα διὰ λαμπρᾶς Προσαγορεύσεως, ἣν παραθέτομεν κατωτέρω. Ἐξέφρασε δὲ τὰς θερμὰς τῆς εὐχαριστίας ἡ Α. Θ. Παναγιότης διὰ τῆς δημοσιευομένης ὡσαύτως ἐνταῦθα βαθυστοχάστου Ἀντιφωνήσεως.

Ἡ Πατριαρχικὴ Αὐλὴ ὑπέβαλε τὰ εὐλαβῆ αὐτῆς σέβη, οἱ Ὀφφικιάλοι καὶ πληθὺς ἐγκρίτων Ὀμογενῶν ἐπεσκέφθησαν τὴν Α. Θ. Παναγιότητα.

Η ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΑΓΙΟΥ ΔΕΡΚΩΝ

Παναγιώτατε,

Ἐνιαυτὸς ὅλος συμπληροῦται σήμερον, ἀφ' ὅτου ἡ Ἱεραρχία τοῦ Κλίματος τοῦ Οἴκουμενικοῦ Θρόνου ἐν ὁμοφροσύνῃ ἀξιοζηλώτῳ καὶ συμπνοίᾳ ἀγαστῇ ἀνέδειξε τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα Ποιμένα καὶ Κυβερνήτην τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταν-

τινουπόλεως, τῆς Ἐκκλησίας δὴλα δὴ ἐκείνης ἢ ὁποία ἀπὸ τῆς παγιώσεως Αὐτῆς ἐπὶ ἑπτὰ ὄλους αἰῶνας ἠγωνίσθη πρὸς διάδοσιν τῆς Εὐαγγελικῆς Χάριτος καὶ Ἀληθείας παρὰ τοσοῦτοις Λαοῖς· ἐπὶ δέκα δὲ καὶ ἕξ αἰῶνας ἀγωνίζεται, ὅπως διατηρῆ ἄσινῃ καὶ ἀλύμαντον τὴν ἱερὰν τῆς Πίστεως παρακαταθήκην, τὴν ὁποίαν παρὰ τοῦ Πρωτοκλήτου τῶν Ἀποστόλων παρέλαβε καὶ διακατέχει· ἐπὶ δέκα καὶ ἕξ ὄλους αἰῶνας ἐπιδείκνυται διάθεσιν φιλάδελφον μέχρι στοργῆς ἐξικνουμένην πρὸς πάσας καθόλου τὰς Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας, εἴτε ἰσοστάσιοι καὶ ὁμότιμοι Αὐτῇ ὑπάρχουσιν, εἴτε θυγατέρες καὶ ἀδελφαὶ ἐν τῇ Πίστει αὐταὶ διατελοῦσιν· ἐπὶ δέκα καὶ ἕξ αἰῶνας ἀφθονοπάροχον παρέχει τὴν ἀντίληψιν καὶ ἀρωγὴν Αὐτῆς πρὸς πάντας τοὺς προσδραμόντας καὶ προστρέχοντας Αὐτῇ, τὴν συνδρομὴν δὲ καὶ βοήθειαν Αὐτῆς ἐξαιτουμένους· διὸ καὶ Μήτηρ Ἐκκλησία ἀποκαλεῖται καὶ Κορυφαιοτάτη πασῶν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν παρὰ πάντων προσωνυμεῖται καὶ ὑπάρχει.

Ἡ Ὑμετέρα Παναγιότης, ἀναλαβοῦσα τὴν διακυβέρνησιν τῆς τοιοῦτο παρελθόν ἐχούσης Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, ἔχουσα ὑπ' ὄψει τὸ Πινδαρικόν: «ἀρχομένου δ' ἔργου χρὴ πρόσωπον θέμεν τηλαυγές», ἐφιλοτιμήθη πρῶτον τὴν ἀπὸ τινος ἀρξαμένην ἐπικοινωνίαν πρὸς τὰς Ἐτεροδόξους Ἐκκλησίας νὰ ἀναπτύξῃ, ἐφ' ὅσον οἱ χρόνοι καὶ τὰ πράγματα ἐπιτρέπουσι· δεύτερον, τὴν πρὸς τὰς ἀδελφὰς Ἐκκλησίας στοργὴν ἔμπρακτον δεικνῦσα, τῇ μὲν μεγάλῃ θυγατρὶ καὶ ἀδελφῇ Ρωσικῇ Ἐκκλησίᾳ, τῇ πρὸ μικροῦ ἀφνειᾷ καὶ τῶν Ὁρθοδόξων πάντων προστάτιδι, σήμερον δὲ ἄγαν ἐμπεριστάτῳ, δι' ἐνεργειῶν ἀγάπης κατιμέστων νὰ συνιστᾷ τὴν ὑπομονὴν καὶ καρτερίαν, ὡς μόνα ἱκανὰ νὰ ἐπαγάγῃ τὴν σωτηρίαν, κατὰ τὴν Εὐαγγελικὴν σύστασιν· τῇ δὲ ἰσοτίμῳ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἀντιοχείας, τῇ διεσπασμένη ἀτυχῶς καὶ ἐν ταραχῇ εὐρισκομένη, νὰ ὑπομιμνήσκῃ τὴν ὀφειλομένην εἰρήνην καὶ σύμπνοιαν, ἐπ' ἀγαθῷ καὶ δόξῃ τῆς πρεσβυγενοῦς ταύτης Ἐκκλησίας· τρίτον, ἐκτιμῶσα ὁποῖα καὶ ὅποσα καλὰ καὶ τερπνὰ δύναται νὰ ἐπι-

φέρῃ ἢ κοινωνία καὶ συνεργία ἀδελφῶν ἅμα ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἐργαζομένων καὶ ἀσχολουμένων, εἰργάσθη συντόμως καὶ ἐπέτυχε, τῇ τοῦ ἀγαθοδότου Θεοῦ εὐδοκίᾳ, τὴν σύγκλησιν τοῦ Διορθοδόξου Συνεδρίου ἐν τῷ Ἀγιωνύμῳ Ὁρει, κατόρθωμα ὄντως μέγα, ἀξιοσπουδον καὶ ἀξιοζήλωτον· καθόλου δὲ φιλοστόργως ἐπεδίωξε: α') τὴν κατεύθυνσιν τοῦ Δωδεκανησιακοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος εἰς τρόπον ὥστε διὰ τὴν ἐπίλυσιν αὐτοῦ νὰ ἐκζητηθῇ, ὡς ὄφειλε, καὶ ἡ γνώμη τοῦ οἰκείου Λαοῦ· καὶ β') τὴν ἐπιβράβευσιν τοῖς ἐν τῷ Νέῳ Κόσμῳ ὁμαίμοσι καὶ ὁμοδόξοις τῆς εἰρήνης καὶ ὁμονοίας.

Παναγιώτατε! Οἱ ταπεινοὶ Αὐτῆς συνεργοὶ ἀγαλλομένη καρδίᾳ στρέφοντες τὸ βλέμμα εἰς τὸ διαρρεῦσαν ἔτος καὶ τὰ ἐν αὐτῷ συντελεσθέντα προσηκόντως ἐκτιμῶντες, πλήρεις ἐλπίδων διατελοῦμεν, ὅτι καὶ τὸ θεία εὐδοκία ἀρχόμενον σήμερον δεύτερον τοῦτο ἔτος τῆς ποιμαντορίας τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος θέλει προσκομίσῃ μείζονα καὶ πλείονα τῶν ἐπιτευχθέντων, διὸ καὶ ὀλοψύχως δεόμεθα τοῦ Ἀγαθοπαρόχου καὶ Ζωοδότου Θεοῦ, ὅπως χαρίζῃ τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι ὑγείαν καὶ μακροημέρευσιν πρὸς πραγματοποίησιν τῶν πόθων τοῦ Ὁρθοδόξου Κόσμου.

Πρὶν ὅμως παύσω λαλῶν θεωρῶ ἐπιβεβλημένον νὰ διαβεβαιώσω τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα ὅτι πάντες ἡμεῖς, οἱ συνεργοὶ Αὐτῆς, ἐπὶ μέρος καὶ ὄλον, οὐδέποτε θέλομεν ὀκνήσῃ νὰ προσφέρωμεν τῇ Μητρὶ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ Ἀρχιεράρχῃ καὶ Κυβερνήτῃ Αὐτῆς τὴν ὀφειλομένην ὑπηρεσίαν, προθυμῶτατοι ὑπάρχοντες εἰς πᾶσαν προσφορὰν καὶ θυσίαν.

Ζῆθι, Παναγιώτατε, ἔντεινε καὶ κατευοδοῦ καὶ ὀδηγήσει Σε θαυμαστῶς τὸ φιλοῦν συγκάμνειν τοῖς πάσχουσι Θεῖον.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ

Ἀδελφοί,

Συγκινοῦσιν Ἡμᾶς βαθύτατα οἱ λόγοι καὶ τὰ αἰσθήματα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς τιμῆς ὑμῶν πρὸς τὸ πρόσωπον Ἡμῶν. Ἀπὸ τῆς Ἡμετέρας Ἐκλογῆς, ἄνευ διαλείμματος, προσεπαθήσαμεν νὰ δικαιώσωμεν τὴν ἄπειρον τοῦ Θεοῦ εὐμένειαν καὶ τὴν ἱερὰν ὑμῶν ψῆφον διὰ τῆς ὀλοκληρωτικῆς καθοσιώσεως Ἡμῶν εἰς τὸ καθῆκον διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κύρους καὶ τῶν συμφερόντων τῆς Ἐκκλησίας.

Ἄν κατωρθώσαμεν τοῦτο, ἀγνοοῦμεν. Ἐν μόνον γνωρίζομεν ὅτι, εἴ τι καλὸν κατὰ τὸ σήμερον λῆγον πρῶτον ἔτος τῆς Ἡμετέρας Πατριαρχείας, διὰ τὴν ὁποίαν τοσοῦτους καλοὺς λόγους εἶπετε, εἴ τι, λέγομεν, καλὸν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ἐγένετο κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα, τοῦτο ὀφείλεται τῇ φιλαδελφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι τῆς συνεργασίας, τὸ ὅποιον διακρίνει καὶ κοσμεῖ πάντας ὑμᾶς, καὶ τῇ ἄνευ ὄρων καὶ ὀρίων ἀγάπῃ ὑμῶν πρὸς Αὐτήν.

Θερμότατα λοιπὸν πᾶσιν ὑμῖν εὐχαριστοῦντες διὰ τοὺς ὠραίους ὑμῶν τούτους λόγους, διὰ τὰς φιλαδέλφους ὑμῶν ταύτας διαθέσεις καὶ διὰ τὰ ἀδελφικὰ ὑμῶν ταῦτα αἰσθήματα, εὐχόμεθα ὅπως ὁ Κύριος ἐνισχύῃ πάντοτε ὑμᾶς ἐν τῷ ἔργῳ τῆς διακονίας Αὐτοῦ διὰ τῆς εὐλογίας Του καὶ τῆς χάριτός Του, σκέπη δὲ καὶ φρουρῇ τὴν Ἁγίαν Του Ἐκκλησίαν, Ἡς καὶ πύλαι Ἄδου οὐ κατασχύσουσι, τῇ Ἁγίᾳ Αὐτοῦ εὐλογίᾳ καὶ τῇ ἀφοσιώσει πάντων ἡμῶν.

